

Un exèrcit d'enamorades de Vila-real

El 16 de maig de 1947, la vespra del dia de Sant Pasqual, la jove Carmen Rochera Saera, que en pau descansa, es convertia en la primera reina de les festes de Vila-real. Han passat 75 anys, 74 reines, tres reines infantils i 627 dames. A totes elles, dissabte passat els vam retre un merescut homenatge en l'acte de commemoració del 75é aniversari de la institució de la reina i corts d'honor de les festes. Un acte ple de records, d'emocions i sentiment on vam poder reunir en un mateix espai dones de diferents generacions: des de la cort de 2022, amb Maria Carmona al capdavant, fins a la representant de la cort més antiga, la dama de 1947 Delfina Calduch, a qui vull agrair especialment la seua presència en l'acte.

Dones diferents, de generacions diverses, fins i tot de segles distints, però amb una cosa en comú: l'amor pel nostre poble. Un exèrcit d'enamorades de Vila-real que ha garantit, any rere any, generació a generació, que l'estima a lo nostre, l'orgull vila-realenc, es faça més i més gran.

Tal com vaig fer el dissabte, voldria fer un breu repàs al naixement de la figura de reina i dames en 1947, en temps molt difícils, enmig d'una crisi econòmica i social duríssima (les primeres gelades, la postguerra espanyola, la Segona Guerra Mundial). En aquell context d'incerteses, les autoritats de l'època decideixen encomanar a un grup de dones joves la tasca de representar la ciutat. Estic segur que van veure en elles l'oportunitat de transmetre a les generacions futures, els fills i nets, l'estima per Vila-real. Perquè col·locant aquelles joves en un pla de l'esfera pública, reservada en aquelles anys exclusivament als homes, coneixerien millor l'essència de la nostra festa i del nostre poble. I així, coneixent-lo millor, aprendrien a estimar-lo més.

Podem dir que l'objectiu es va aconseguir. I hui, 75 anys després, veiem com la institució de la reina i cort concentra alguns dels valors que més ens identifiquen i ens uneixen: els valors que ens fan un poble valent, avançat i innovador, però que no oblida les seues arrels llauradores; un poble esforçat i humil, com el nostre patró, sant Pasqual, i agraït, com es desprén de la nostra patrona, la Mare de Déu de Gràcia.

Les emocions que vam viure el dissabte seran difícils de repetir. Però aquests 75 anys de vivències han quedat també immortalitzats en el llibre editat per Juanjo Clemente i la revista Poble, a qui vull agrair també la seua intervenció en l'acte. Gràcies també a la Junta de Festes i la Comissió de Penyes i a tots els presidents d'aquestes entitats i regidors de Festes que ens van acompanyar. Junts i juntes, seguirem construint aquesta nova Vila-real del segle XXI en la qual les reines i dames seguiran tenint un paper fonamental.